

Band udenfor den og nødig ønsker at se det fjernet og et lavt Terrain lagt ud istedet, og det kan jo være muligt, at han ikke har nogen Interesse i Sænkningen af Søen; men det forekommer mig dog paa den anden Side at være i temmelig Overensstemmelse med vor øvrige Lovgivning, naar der er Spørgsmaal om Gjemmesførelsen af betydelige Arbejder, som have stor økonomisk Interesse for Maaige, at der saa stilles Fordring til den Enkelte om ikke at holde paa sine egne Interesser alt for skarpt. Jeg tror, at, hvormegen Umage man end vilde gjøre sig for at give en Regel, der i ethvert Tilfælde vilde være betryggende for den, der ikke ønskede Udførelsen af et Foretagende, vilde det dog være forgiæves. Naar man i det Hele taget vil gaa ind paa Afgangen til at foretage saadanne Arbejder, som her ere under Omtale, vil man ikke kunne give saa udtømmende Regler, at man maatte kunne sige: „Nu kan man ikke tænke sig noget Tilfælde, hvor Udførelsen af et saadant Arbejde kan være generende for den Ene eller den Anden“. Som Sagen nu staar, og da jeg har adskillige Grunde til at ønske, at den bliver ført tilende i dette Thing, vil jeg henstille til det ærede Medlem, der har stillet Vædringsforslaget, om han ikke vil tage det tilbage. Han vil vist med mig være enig i, at Vædringsforslaget ikke har nogen overordentlig stor praktisk Betydning, at vi her, som vi have gjort ved andre Leiligheder, maa stole paa, at det vil være Landvæsenkommissionerne og Overlandvæsenkommissionerne magtpaaliggende i de enkelte Tilfælde, hvor en streng Gjemmesførelse af de i § 51 giivne Regler vilde i en ubillig Grad blive generende og bebyrdende for den Enkelte, med dens gode Magling og støttende sig paa den Position, de have efter § 51, at tilvejebringe en Overenskomst, der kan være nogenlunde tilfredsstillende for alle Parter. Jeg skal derfor, som sagt, henstille til det ærede Medlem, der ogsaa, efter hvad der er mig bekendt, lægger Vægt paa, at Loven gaar videre uden yderligere Hindringer, om han ikke skulde være tilbøielig til af de Grunde, som nu ere anførte, at tage sit Vædringsforslag tilbage.

Reergaard: Vel have ikke de Ytringer, den ærede Indenrigsminister fremsatte mod Vædringsforslaget, fjernet enhver Tvivl, jeg havde med Hensyn til dette Punkt, men jeg maa med ham indrømme, at jeg egentlig ikke anser Sagen for at være af saa stor Betydning. Da det dog er Landvæsenkommissionerne, som skulle afgjøre disse tvivlsomme Spørgsmaal, tror jeg egentlig ikke, at den ene Krediel af disse Lodsæiere vil være udsat for nogen stor Allempe, og idet jeg maa indrømme, at jeg nødig vilde paatage mig Ansvaret for, at denne Lov skulde blive standset

ved at komme ned i det andet Thing igjen, vil jeg hellere tage Vædringsforslaget tilbage. Jeg maa dog bemærke, at jeg antager, at den Forklaring, som den høitærede Indenrigsminister ved første Behandling gav af Udtrykket „Lodsæiere“, er en Forklaring, som vil tydeliggjøre Meningen af det nævnte Begreb; og dette er jo af Betydning, da det er Lodsæierne, som egentlig skulle bestemmes, om et saadant Arbejde skal udføres eller ikke. Jeg tager altsaa det af mig stillede Vædringsforslag tilbage.

Formanden: Vædringsforslaget er saaledes taget tilbage. I Overensstemmelse med Forretningsordenen spørger jeg, om Noget vil optage det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Da Ingen ønskede yderligere at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Indhold (se Tillæg C. Sp. 457 fg.)

ansaaes vedtaget uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling
vedtoges enstemmig med 36 St.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. Næste Møde vil blive afholdt paa Onsdag Kl. 1¹/₂, og Dagsordenen vil da være:

1) 1redie Behandling af:

Forslag til Lov angaaende en forhøjet Bidding til nogle af Amternes Skolefonds.

2) 1redie Behandling af:

Forslag til Lov om Sværnets Ordning.

Mødet hævet Kl. 2,20'.